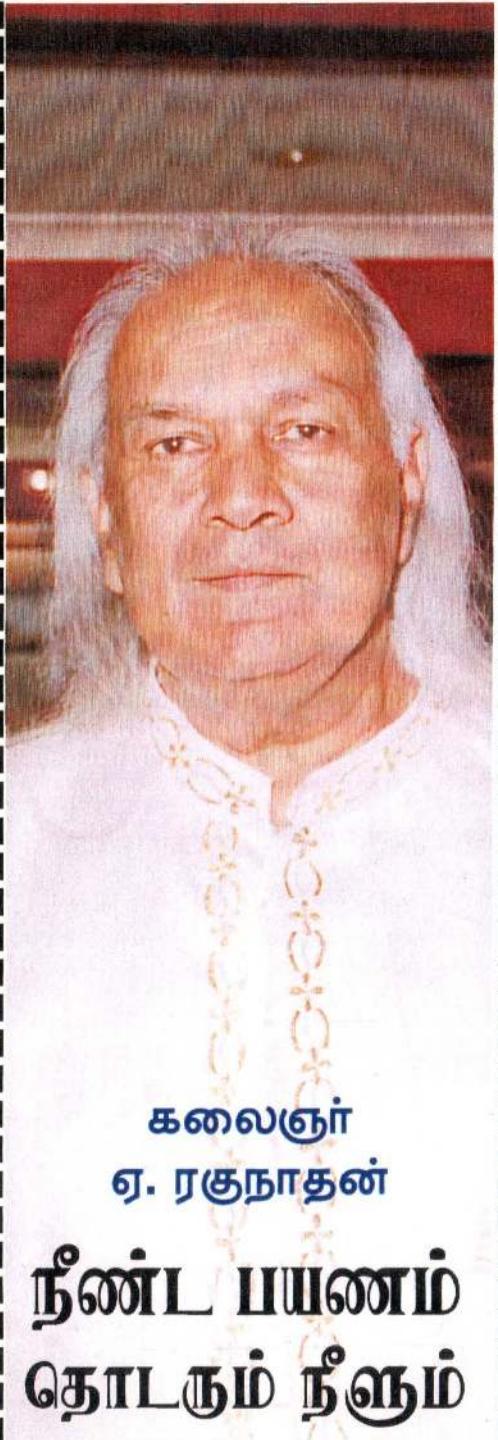
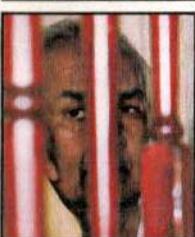
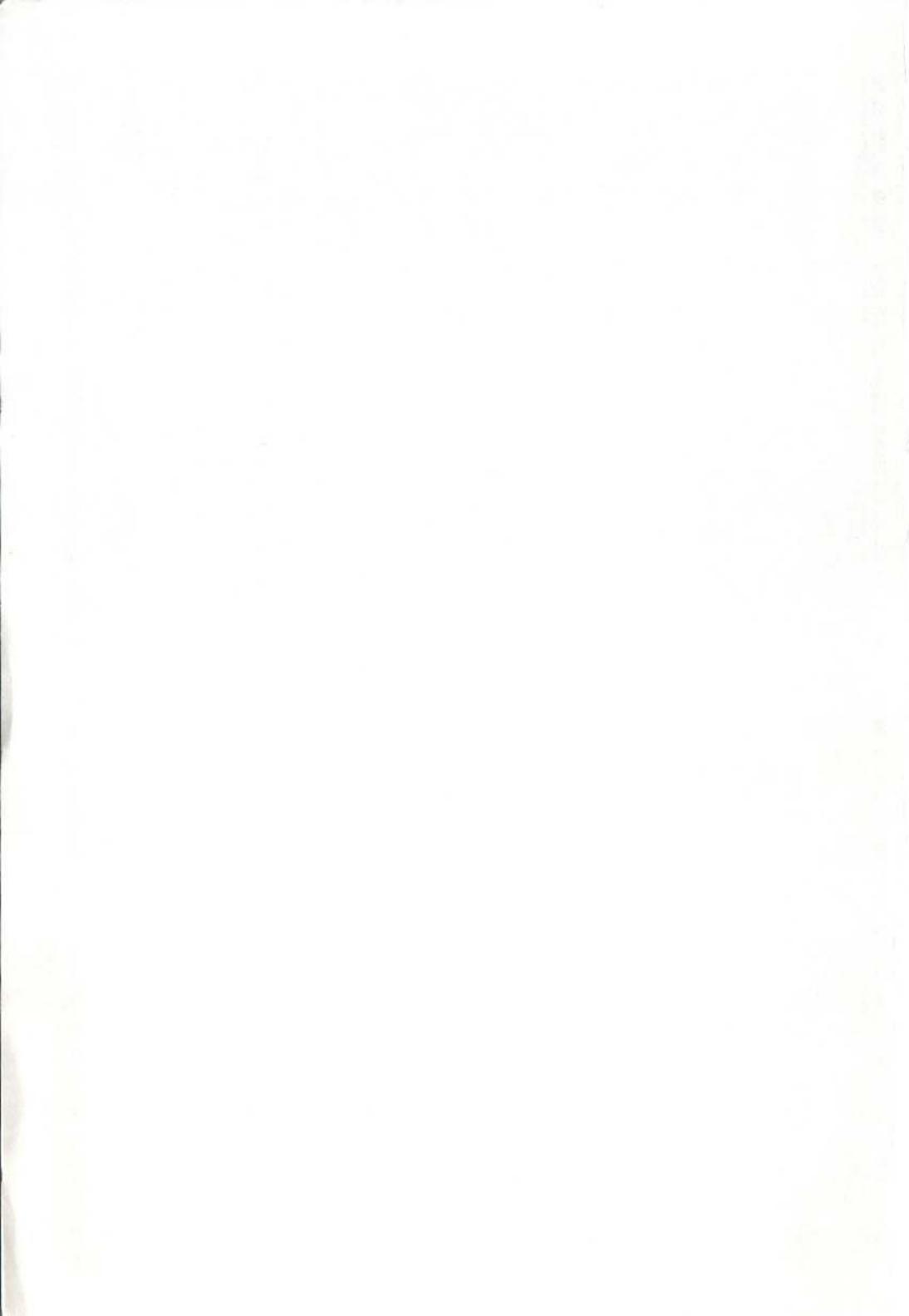

கலைஞர்
ஏ. ரகுநாதன்

நீண்ட யணம்
தொடரும் நீணம்

கலைஞர் ஏ. ரகுநாதன் அவர்கள் ஸழத்து கலை உலகவரலாற்றோடு பின்னிப்பிணைந்தவர். ஜம்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலான கலைஉலக அனுபவம் அவருடையது. கலையால் அவர் இழந்தவை ஏராளம். எழுபதுவயதை அண்மித்தபோதும் இன்னும் துடிப்போடு இயங்கிக்கொண்டிருப்பவர். பலரையும் இயக்கிக்கொண்டிருப்பவர்.

அவரது சாதனைகளை அவரது இயங்குதிறனை வைத்தே அளவிடவேண்டும்.

ஸழத்துக்கலைவரலாறு

பலவேறுகாரணங்களால்

சன்னிப்போய்க்கிடக்கிறது. இருப்பினும் ஆங்காங்கே முளைகளும் இல்லாமல் இல்லை.

ஸழத்து கலைஉலகவரலாற்றில்

தவிர்த்துவிட்டுப்போக முடியாத மனிதராக விளங்கும் திரு. ஏ. ரகுநாதன் அவர்களை காலம் தாழ்த்தியேனும்

திருமறைக்கலாமன்றம் - பாரிஸ்

கௌரவிக்க முன்வந்திருக்கிறது.

இந்த வேளையில் முற்றும் இதழும்

முன்று சிறு நேர்காணல்கள், புகைப்படங்கள் என இச்சிறு வெளியீட்டின்மூலம்

திரு. ஏ. ரகுநாதன் அவர்களைக்

கௌரவிப்பதில் மகிழ்ச்சிகொள்கிறது.

திரு. ரகுநாதன் அவர்களைக் கௌரவிக்கும் போது நாம் ஜம்பதுவருட ஸழத்துக்கலைவாழ்வை கௌரவிப்பதாகவே எண்ணி மகிழ்கிறோம்.

வாழ்க அவரது பணி.

வளர்க கலை.

முற்றும்.

05. 10. 2003

முற்றும்

கலைஞர் ஏ. ரகுநாதன் அவர்களின் வாழ்க்கைக் குறிப்புகள்

முழுப்பெயர்	: அப்புத்துரை ரகுநாதன்
பிறப்பு	: 1935 மே 5மாண்
பிறந்த இடம்	: கிமாஸ் (மலேசியா)
தகப்பனார்	: கந்தையா அப்புத்துரை உரும்பிடாய் கிழக்கு
தாயார்	: தையல்நாயகி கந்தரமடம், கந்தரோஸ்
மனைவி	: சந்திராதேவி அரசுரட்னம் - மாணிப்பாய்
.வளர்ந்தது	: நவாவி வடக்கு, மாணிப்பாய்
கல்வி	: மாணிப்பாய், இந்துக்கல்லூரி

இல்லப்போட்டியில் 1947 யூன் மாதத்தில் மேடையேறியவர்.

1954 கல்லூரி முதற்பிலும் உதைப்பந்தாட்டப்பிளிவின் காப்டன் தனக்கென வட்டம் அமைத்துக்கொள்ளாதவர்.

இதுவரை எந்தப்பட்டத்தையும் ஏற்றுக்கொள்ளாத ஒரே கலைஞர் கலையரசு சொர்ணவிங்கத்தின் மாணவன்.

இலங்கையில் அன்று கோலோச்சிய மிகச்சிறந்த நெறியாளர்களான கலையரசு க. சொர்ணவிங்கம், சானா(சன்முகநாதன்), எஸ்.ரி. அரசு, எஸ்.ரி. சாரி, தங்கராசா, ரோசாரி யோபீஸ், கஹேர் ஹமீத், லமஸ் வீரமணி ஆகியோரிடம் மாணவராக நடித்தவர்.

தூக்குமேடை, மனிதன், தேரோட்டி மகன், இன்பநாள், நெஞ்சில் ஓர் ஆலயம், வழி தெரிந்தது, மல்லியம் மங்களம், புதுவாழ்வு, மாத்தினமதி, வலை, வேதாளம் சொன்ன கதை (கவிதை நாடகம்), ரகுபதி ராகவராஜாராம் (ராமாயணம்), பச்சைக்கிளியே பழங்குகாண்டா (பரிசாரத்த நாடகம்), வடாடைக்கு அறை (நகைச்சுவை நாடகம்), நகரத்து கோமாளிகள் (யாக்சிம் கோக்கீ), அவுணங்கிகொண்டாஸ் நீ (மொழி பெய்ப்பு நாடகங்கள்), கொலைகாரன், உலகம் சிரிக்கிறது, சியாதப்பா, நால்வர், பொப்முகங்கள், வீகநாவியம், பாவிகள், திரைகடல் தீபம், மனுந்திகண்டசோழன், இலங்கேஸ்வரன், விக்கிரமராஜிங்கன் என அவர் முக்கிய பாத்திரங்களில் நடித்த நாடகவரிசை நீஞும்.

இலங்கை வாளோவியில்

(சானா காலத்தில்), 1500 நாடகங்களுக்கு மேல் நடித்தவர்.

1968 இல் 7 நாடகங் 7 நாடகமஞ்சங்களை அமைத்து கொழும்பு சரஸ்வதி மண்பத்தில் இலவச நாடகவிலூ(நிழல்)வும் நடத்தியவர்.

1972ல் யாழ்ப்பாணம் வீரசிங்கம் மண்பத்தில் நூர் தனது நிழல் நாடக மன்றத்தின் மூலம், நாடகவிலூவும், 1963 இல் சமுத்தின் இரண்டாவது 35.யூ. படமும், ஒரே தமிழ் சரித்திரப்பட முமான் சேகஸ்பியாஸ் ஹம்லற் நாடகத்தை தழுவிய கடமையின் எல்லை திரைப்படத்தில் நடிக்க ஆரம்பித்தவர். (04.10.1966ல் வெளியிடப்பட்டது)

1968 ல் எல்லா விமர்சகர்களாலும் நம்பிக்கையுட்டும் படம் என பாராட்டுப்பெற்ற நிர்மலா படத்தை தயாரித்தவர்.

1975 ல் புதிய காற்றில் சிறுபாத்திரத்தில் நடித்தவர்.

1978ல் வெளிவந்த செங்கை ஆழியானின் வாடைக்காற்று திரைக்கதைவசனம், திரைப்படக்கூட்டுத்தாபனத்தின் முதல்நிலையில் தெரிவு செய்யப்படும்வரை உழைத்தவர்.

1978 இல் வெளிவந்த ஈழத்தின் ஒரே தமிழ் சினிமாஸ்கோப் படமான

தெய்வமுறைகளிடு கதாநாயகன்.

1980.04.04 தினமிடப்பட்ட செஞ்சுக்குநீதியில் தென்னிந்திய நடிகர் மீர்காந்தின் அண்ணாக நடித்தவர்.

சின்னத்திரையில்..

1994 ல் பாரிசில் இன்னும் ஒரு பெண்ணை இயக்கி நடித்தவர். அதே ஆண்டில் முகத்தார் வீடு படத்தையும் இயக்கி நடித்தவர்.

1995 இல் ஜேர்மனியின் பிறேமன் தமிழ்கலை மன்றத்தின் நிலைவுமுகம் படத்தை இயக்கியவர்.

1996 இல் மௌனம் படத்திற்கு தினைக்கதை வசனம் எழுதி இயக்கியவர்.

1997 ஜேர்மனி-பிரான்சின் கலைஞர்கள் இணைப்பில் தயவுடன் வழிவிடுங்கள் படத்திற்கு திரைக்கதைவசனம் இயக்கம் தயாரிப்பு பங்காளி என இயங்கியவர்.

2000 மார் இவர்களில் நடித்தவர். பரமபதம் குறுப்படத்தை இயக்கியவர்.

வர்விருப்பவை

லண்டன் பாரிஸ்டர் எஸ்.ஜே. யோசேப் தயாரிக்க கவில் ஆஜீவன் இயக்கும் அழியாத கவிதை படத்தில் நடித்துள்ளார். நிருமூறைக்கலாமன்றத்தின் ஏகலைவன் நாட்டுக்கூத்துதயாரிப்பு நிர்வாகி. முகத்தார் ஜேசுரட்டனம் நடிக்கும், ஒசைமனோ இயக்கும் தாகம் குறுப்பத்தயாரிப்பாளர். நவெவ்பார்.

2003 ல் தயாராகஷன் என் குறுப்பத்திற்கு திரைக்கதை எழுதியுள்ளவர் வில்லுப்பாட்டு ராஜனின் கனவுகள், கற்பனைகள், ஆசைகள் பிராங்போட் பால்ராஜின் நெறியாள்கையில் தயாராகிறது. அதன் தயாரிப்பு நிர்வாகியாக பணிபுரிகிறார்.

1999இல் எனக்காகப்பூத்தும் திரைநாவல் நூலாசிரியர்.

1968 முதல் இவங்கைக் கலைஞர்களுக்காக வெளிவந்த (36 இதழ்கள்) நிமில் பத்திரிகை உரிமையாளர்.

1992 இல் பாரிஸில் வெளிவந்த பாரிஸ்மூரச வாரப்பத்திரிகை ஆசிரியர்.

(16இதழ்கள் வெளிவந்தது)

2000ம் ஆண்டு குழந்தை சண்முகவிங்கத்தின் எந்தையும் தயும் நாடகம் ஜேர்மனியில் மேடையேறியபோது நடித்தவர்.

2002 ல் ஆணந்தனின் மனிதம் மற்றும் த பாலகணேசனின் பொறுக்கன்று, அரியநாயகத்தின் சீவிகை,

2003 ல் தா. பாலகணேசனின் தூண்டில்காரன் என தொடர்ந்தும் மேடைகளில் நடிப்பவர். நாளை பூமிப்பந்தெங்கும் சிதறுண்டுகிடக்கும் எங்கள் கலைக்கண்மனிகளை ஒன்றிணைத்து ஒரு தொலைக்காட்சித் தொடரையும், தன் குருநாதர் கலையாக சொர்ணவிங்கம் ஜயா பற்றிய ஒருநாலையும், 1947 முதல் தான் சந்தித்த (தன்னைப்பாதித்த) எழுத்தாளர்கள் - நடிகர்கள் - இசைஞர்கள் - நடனமணிகள் - நாதஸ்வரக்கலைஞர் பற்றிய ஒருபதிலை எடுப்பனை இல்லாத முகம் என பிற்கொருநாலையும் தொகுத்து வருபவர்...

இந்தியப்படங்களை தடைசெய்யவேண்டும் !
அல்லது
இலங்கைப்படங்களும் இந்தியாவில் காண்பிக்க
வகைசெய்ய வேண்டும் !

ர. ரகுநாதன்

கலைஞர். ஏ.ரகுநாதனுடன்
நோக்காணல்

? கலை ஆர்வம் உங்களுக்கு எப்படி ஏற்பட்டது?

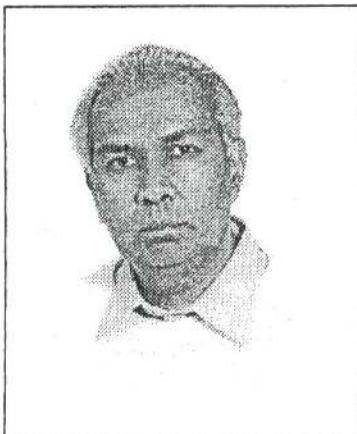
நான் பிறந்தது மலேசியாவில். சொந்த ஊர் யாழ் நவாலி. மலேசியாவில் என் தந்தை இறந்து போக நான் தாயாரோடு இலங்கைக்கு வந்துவிட்டேன். ஆரம்பத்தில் கலை ஆர்வம் அப்படி என்று எதுவும் எனக்கு கிடையாது. கலைத்துறைக்குள் நான் புகுந்தது ஒரு விபத்து என்றே கருதுகின்றேன். 1947 ம் ஆண்டு எனக்கு அப்போது வயச் 12. எங்கள் பாடசாலையில் அடிக்கடி நாடகங்கள் போடுவார்கள். நான் படித்தது மாணிப்பாய் இந்துக் கல்லூரி. ஆண்களும் பெண்களும் கலந்து படிக்கும் பாடசாலையாத லால் நாடகங்களில் வில்லன் பாத்திரத்துக்கு ஆள்சேர்ப்பது சரியான கஷ்டம். எனது தோற்றம் காரணமாகவோ என்னவோ எனது நண்பன் கணக்கெரத்தினம் கலைஞர் கருணாநிதியின் "தூக்கு மேடை" நாடகத் தில் வில்லன் பாத்திரம் ஏற்று நடிக்கக்கேட்டான்.

மறுக்கமுடிய வில்லை. ஏனெனில் அவர் அடிக்கடி எனக்கு புத்தகங்கள் இரவல் கொடுப்பவர். எதிர்பாராதவிதமாக அந்த மேடையேற்றமும் அதில் எனக்குக்கிடைத்த பாராட்டுக்கு மே என்னை கலை வாழ்வுக்குத் தள்ளின. இதைவிடவும் எனது

அம்மா அந்தக் காலத்திலேயே வய விள் வாசிக்கத் தெரிந்தவர். என் மூத்த சகோதரி இந்தியாவின் நடன வித்தகர் கோபிநாத் அவர்களிடம் பரதநாட்டியம் டிப் ளோமா வாங்கியவர். இவர்களது கலை சுடுபாடும் என்னை மேலும் வளர்த்துக்கொள்ள உந்துதலாக இருந்தது.

? இலங்கையில் படத்தயாரிப்பு, வெற்றியினிக்க மாட்டாது என்று தெரிந்தும் இத்துறையை நீங்கள் தெரிவி செய்க காரணம் என்ன?

? இதைத்தான் ஆர்வம் என்று சொல்வர். பலர் சிங்களப்படம்

செய்து காசைத் தேடிக்கொண்டு தமிழ் படம் செய் என்ற பொழுதும். இந்தியப்படங்கள் பார்த்து ஏற்பட்ட “அலுப்பு” என்று கூடச் சொல்ல வாம். நான், ஏன் இலங்கையில் படம் தயாரிக்கக் கூடாதென என் ணினேன். ஏற்கனவே ஏனையோர் பட்ட அனுபவம் தெரிந்தும். கையைச் கூட்டேன். சமூத்தமிழ்னும் தன் கலைத்திறனை வெளிக்கொணரவேண்டுமென நினைத்தேன். இது கலைத்துறையில் இருப்பவர் களுக்குரிய குறையாகவும் இருக்கலாம்.

? புதியகாற்று, நான் உங்கள் தோழன், கோமாளிகள் போன்ற வெற்றிப்படங்கள் இலங்கையில் உருவானபின்பு கூடத் தயாரிப்பில் தொய்வேற்பட்டு நின்று போனதேன்?

! இவை சுமாராக ஒடியிருக்கிக்கின் னவே தவிர பொருளாதார ரீதியில் வெற்றி காணவில்லை. கோமாளிகள் தான் போட்ட முதலைத் தன் னும் தேடித்தந்தது. ஏனையவை தயாரிப்பாளர் வசதியுடையவரான படியால் சமாளித்தார். அடுத்து மிகக் குறைந்த வீதத்தினர் மத்தியி லேயே வரவேற்பு இருந்தது. இந்தியப் படங்களுக்கு இருந்த வரவேற்பின் சில பகுதியாவது இருந்திருந்தாலும் நாம் வெற்றி கண்டிருப்போம். அப்படியான். அனுசரணை நமது நாட்டில். நமக்கு நம் மக்களால் கிடைக்காதே நமக்கு வந்த சோதனை. தொய்வு.

? இலங்கைப் படத் தயாரிப்பில் ஈடுபாடு உடையவரென்ற வகையில் இலங்கைத் தமிழ் பட ரசிகர்களைப் பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

! இந்தியப் பாமர ரசிகர்களுக்கும், எங்கள் ரசிகர்களில் 75% மானவர் களுக்குமிடையில் எந்த வித்தியாசமுமில்லை. 10% தரமானவர்கள் படமே பார்ப்பதில்லை. இந்த மிகு

தியானவர்கள் தான் சற்று அறிவு டன் படங்களைப் பற்றிச் சிந்திக்கி ரார்கள்

? உங்கள் படத்துறை அனுபவத் தைக்கொண்டு, படத்தின் வெற்றி எப்படி அமைகிறது என்று கூறமுடியுமா?

! நல்ல கதை, இதுதான் பட வெற்றியின் உயிர்நாடு.... அத்துடன் நடிகர் தேர்வு, ணிசை, படப்பிடிப்பு, இயக்கம் எனபவையும் அதன் வாய்ப்பைக் கூட்டுகின்றன. எந்தி வையிலும் நல்ல கதையில்லாமல் வேறு எந்த அம்சங்கள் இருந்தும் வெற்றி காணப்பது அரிது. எனது “நிர்மலா” படம்கூட இந்த அளவு ஓடியதன் காரணம் அதில் சற்று கதை இருந்ததே! அக் கதையை அற்புதமானது என்று நான் கூற வில்லை. ஒரளவாவது இருந்ததே.....

? இலங்கைப்படங்களில் சிலவற்றையாவது பார்த்தவன் என்ற வகையில் இவற்றின் கதைகள் கூட இந்தியப்படங்களின் “கொப்பி” போல் தான் இருக்கிறது. ஆனால் இந்திய இலங்கைச் சஞ்சிகையில் வரும் கதைகள், அபாரமான வகையாக இருந்தபொழுதும் சில தவிர ஏனையவை படமாக்கப்பட வில்லையே. இதற்கு தொழில் நுட்பாதியில் ஏதாவது தடை உண்டா? ! நாவல்களை வாசிக்கும் பொழுது வாசகன், அவற்றை மனத்திரையில் உருக்கொடுத்து விடுகிறான். அதற்கு ஒப்பான நடிகர் தேர்வு வாய்க்கவில்லை என்றால் அந்தக் கதை சோடையாகிவிடும். வியாபாரம் என்ற வகையில் வரும் இக் கலை. . . . அந்தந்தக் காலத்தில் உள்ள பிரபல நடிகர்களை வைத்தே படமெடுக்க நினைக்கிறது. அவர்கள் சகல கதைக்கும் பொருத்தமானவர்களாக அமைவதில்லை. அதனால் தோல்வியைத் தழுவவே

ஷந்தியுள்ளது. உதாரணம் பாவை விளக்கு. 16வயது உலகமறியாத வெகுளிக் கதாநாயகனுக்கு சிவா ஜியைப் போட்டதே அந்தப்பட தோல்விக்குக் காரணம். ஆனால் நல்ல நாவல். 'பெண்மனம்'... 'இருவர் உள்ளமாக' சிவாஜி, சரோஜா தோலேவியால் உயிர் பெற்றது. கதாபாத்திரப் பொருத்தம் அப்படி அமைந்துவிட்டது. மலைக்கள்வன் - எம். ஜி. ஆர். வெற்றியளித்தது. பார்த் திபன் கனவு கல்கியின் பிரபல நாவல், ஜெமினி நடித்துத் தோல்வி. காரணம் 'கல்கியின் எழுத்தில் விக்கிரமன்; புஜபலபராக் கிரமவரான்'. ஆனால் ஜெமினி பெண்மைத்தன்மையுள்ள முக அமைப்பு உடையவர். எடுப்ப வில்லை, எனவே நாவல்களைப் படமாகத் தயாரிக்கையில் கதாபாத் திரங்களுக்கு தகுந்த நடிகர்தேர்வு செய்யாவிடில் தோல்வியே! ஆனால் 'கதாநாயகவழிபாடு' உடைய எமது சினிமாத்துறையில் இது எவ்வளவு தூரம் சாத்தியமாகும் என்பதே என் கேள்வி. 'யார் நடிக்கிறார் என்ப தைவிட எப்படி நடிக்கிறார்' என்பது எப்பொழுது போற்றப்படுமோ அப் போது உங்கள் கேள்விக்கே வாய்ப் பில்லை.

? தியாகராஜ பாகவதர் காலத்தில் இருந்து இன்றுவரை இந்தியப்படங்களின் வெற்றிக்குப் பாடல்கள் மிகப் பெரிய பங்கை வகுத்துள்ளதென்பது தெரிந்தும் ஏன் இலங்கைப் படங்கள் அந்த விடயத்தில் அக்கறையே காட்டில்லை?

! திறமையில்லாமல் என்று தவராகக் கருதவேண்டாம். நம் நாட்டில் எவருமே திரைப்படத்துறையை முழுநேரத் தொழிலாக்கக்கொள்ள வில்லை. அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் அற்பசொற்ப நேரத்தில் ஆர்வ மிகுதியால், இத்துறைக்கு வருகிறார்கள். தங்களால் இயன்ற அளவு செய்கிறார்கள்.... தொடர்ந்து

இதைத் தொழிலாகக் கொள்ளும் பொழுது அனுபவம் கை கொடுத்து வெற்றியும் அடைவார்கள் அதில் எனக்கு நம்பிக்கை உண்டு. எனவே இலங்கையில் தமிழ்த்திரைப்படத் துறை வளரவேண்டுமானால். இந்தியப்படங்களை உடனே தடை செய்ய வேண்டும்... அல்லது இலங்கைப்படங்கள் இந்தியாவிலும் காணப் பிக்க வகை செய்ய வேண்டும். ஒரு இலங்கைத் தயாரிப்பு இந்தியாவில் 2 நாள் காணபிக்கப்பட்டாலும்... அதன் தயாரிப்புச் செலவும் ஸாபுமும் கூடக் கண்டுவிடலாம். அதற்கு இந்த நாள்வரை வழி கிடைக்கவில்லையே!

? இந்தியப் படங்களைத் தடை செய்து, இலங்கைப் படத்தை வளர்க்கவேண்டுமென்பது நல்ல படங்கள் உருவாக வழிவகுக்கு மா? போட்டியிருப்பதுதானே நல்லது. திறமையை வெளிக்கொணர வாய்ப்பு ஏற்படுத்தும்.

! போட்டிவேண்டும்.... அதே நேரத்தில் அப்போட்டியை நடத்தும் தளம் எங்கும் இருக்கவேண்டும். இந்தியாவில் எங்கள் படம் திரையிடமுடியாது தடை செய்து, இதைப் போட்டி என்று எப்படிக்கூறமுடியும்.... இங்கிலாந்துத் தயாரிப்பு அமெரிக்காவிலும், அமெரிக்கத் தயாரிப்பு இங்கிலாந்திற்கும் செல்கிறது. ஆனால் நமது அப்படியல்ல, கூட்டு தயாரிப்பு என்பார்கள்.... அங்கும் அவர்களது ஆதிக்கமே கூட இருக்கும். இதைப் போட்டி என்று எப்படிக் கூறமுடியும். சிவாஜி கூட ஒருநாள் அனுபவமின்றி சினிமாவுக்கு வந்தவரே, ஏன் எங்கள் கலைஞர்களுக்கும் அந்தச் சந்தர்ப்பத்தை ஒருதடவை கொடுக்கக்கூடாது. இது ஒரு தார்மீகக்கடமை என்பதையே ஏன் புரிய மறுக்கிறார்கள்... அதனால்தான் இந்தியப்படத்தை தடை செய்யெனக் கேட்கி நோம்.

? இன்று... பரவலாக திரைத்துறையின் சுகல பிரிவையும் ஒருவரே செய்யும் நிலை அதாவது கதை. திரைக்கதை, இயக்கம், இசை, ஒலிப்பதிவு. நடிப்பு என இது வரவேற்கத்தக்கதா?

சுத்த முட்டாள்தனம்... ஒருசிலர் வெற்றிபெற்றார்கள் உண்மை.... அதை எல்லோருமே பின்பற்ற முறப்படுவது. புலியைப் பார்த்து பூனைதுடு போட்டதற்கு ஒப்பானது திரைத்துறை பலரின் சிந்தனையில் உருவாகும் ஒரு கூட்டு முயற்சி. சும்மா பேர் போட ஆசைப்பட்டவர்கள் செய்யும் கூத்து இது.... நானும் செய்கிறேன் என்று ஏனோதானோ என செய்வதிலும். செய்யாமல் இருப்பது மேல் என்பேன்.

? நீங்கள் இந்தச் சினிமாத்துறை மூலம். நம் சமுதாயத்திற்கு ஏதாவது சொல்ல நினைக்கிறார்களா? இல்லை இதை ஒரு தொழில் என்று கருதுகிறார்களா?

! இந்தச் சமுதாயம், காந்தி, புத்தன, ஜேசு சொல்லியே திருந்தவில்லை.... இந்த ரகுநாதன் சொல்லித் திருந்துமென்று நான் நினைக்கவில்லை. எனக்கு அந்த அளவுக்கு ஆற்றலும் இல்லை. இது என் தொழில். இதன் மூலம் இலங்கைத் தமிழனாலும் முடியும். அவனிடமும் ஆற்றல் உண்டு என்பதை உலகரியச் செய்ய வேண்டுமென்பதே என் அவா. இதற்கு ஏனைய தமிழரின் ஒத்தாசையும் இருந்தால், இலகுவில் விரைவில் இதைச் சாதித்துக் காட்டலாம். இன்று விரும்பியோ விரும்பாமலோ தொழில் நுட்ப வளர்ச்சி பெற்ற நாடுகள் பல வற்றில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறோம். இதை நாம் பயன்படுத்தத் தவறக்கூடாது.

? நீங்கள் நாடக, திரைத்துறையில் நுழையக் காரணமானவர்கள் யார்?

! சந்தர்ப்பவசத்தால் பாடசாலை

நாடகம் ஒன்றில் நடிக்கத் தொடங்கி பின்பு கலையரசர் சொரணவிள்கம் தொடர்பிளால் நாடகம் பற்றி அறிந்துகொண்டேன். "கடமையின் எல்லை" வேதநாயகம் புகையிரதத் தில் கண்டு விசாரித்து நடிக்கும்படி கேட்ட பொழுது. செய்த சில விடயங்களைப் பார்த்து, ஏன் நான் ஒரு படம் செய்யக் கூடாதென எண்ணி நிர்மலாவைத் தயாரித்தேன். அதையும் நிர்ப்பந்தத்தால் 18 நாளில் முடித்தேன். நான் விட்ட தவறுகூட அதுதான்.... படத்தின் தயாரிப்பாளர் கையில் போதிய பணமின்றித் தொடங்கியது பெரிய தவறு என்று இப்பொழுது உணருகிறேன்.

? இங்கும் நாடகம், திரைப்படம் என பலர் ஆர்வம் காட்டுகிறார்கள். அனுபவம் உள்ள கலைஞர் என்ற வகையில் உங்கள் ஒத்தாசைகளும் ஏதாவது.....?

! குத்து விளக்கேற்றல், தலைமை தாங்கல் தவிர எதையுமே நான்றியேன். என்னிடம் ஆலோசனை கேட்பதை கொரவக் குறைவாகக் கருதுகிறார்களோ தெரியவில்லை. எவருமே அனுகவில்லை. அந்த மன்னிலை நமமிடம் குறைவு..... நான் ஆலோசனை வழங்க என்றுமே பின் நின்றதில்லை.

? தொழில் நுட்பத் துறையில் கேள்வி ஒன்று இரட்டைவேடம் எப்படி அமைகிறது?

! இதை "Mask Shot" என்பர். படச்சுருளின் பாதி மறைக்கப்பட்டு ஏதாவது ஒரு நிலையான பொருளினை அடையாளமாக வைத்து, இலக்கமிட்டு Timing உடன் ஒரு பகுதி நடிக்கப்பட்டு. ஒளிப்பதிவு செய்து, பின்பு மறுபாதி இப்படியே செய்யப்படுவது. இதில் நடிப்பதற்கு நல்ல தேர்ச்சியும் அனுபவமும் வேண்டும். காரணம் Timing முக்கியான அம்சம்.... கிட்டத்தட்ட 5

படமாவது நடித்தபின்புதான் இரட்டை வேடம் பொருத்தமாக நடிக்க முடியும்...

? மேற்கத்தியப் படங்களின் இசையென்பது "டெட்டில்". பின்பு இயற்கைக் காட்சிகள், என்று சில இடங்களிலேயே கேட்கும் ஆனால் எமது படங்களில் தொடங்கி முடியும்வரை ஏதாவது இரைச்சல் கேட்கிறதே!

! எமது படங்களுக்கு இசை ஒரு முக்கியமான அம்சமாக ஒரு காலத்தில் இருந்தது. ஆனால் அதை இன்று எப்படிக் கையாள்வதென்த தெரியாமல் "படுக்கையறைக் காட்சிக்கும்" இசை என்று கெடுத்து விட்டார்கள். அடுத்து, ஒரு காலம் டெடர்க்டர் தான் படத்தை இயக்குவார். இப்போ, அப்பட கதாநாயகன் அவனது "Star Value"வைப் பொறுத்தமட்டில். இசையமைப் பாளர் -செல்வாக்கைப் பொறுத்த மட்டில், நடிகை அவள் நிலையைப் பொறுத்தமட்டில் என ஒரு கேலி யான நிலையில் படம் வளர்கிறது. அதனால் இயற்கைக்கு மாறான வையாக இந்தத் துறையும் வளர்ந்து கொண்டு செல்கிறது.

? சிறந்த இலக்கியத் தரமானவர்கள் இருந்தும் இந்த திரைத்துறையின் இன்றைய ரசமற்ற போக்கின் காரணம் என்ன?

! ரஜனியைத் திரையில் முத்தமிட்டு, குஷ்டுவுக்கு சங்கிலி போடுமொவுக்கு ரசிகர்களின் தரம் அடிப்பட்டுப் போய்விட்டது உண்மைதான். சகல திலும் போலியும் புழுகும், கூழுக்குப் பாடும் குணமுமே நிறைந்து ஆற்றல் மிக்கோர் மூலைக்குத் தள்ளப்பட்டு விட்டார்கள். அத்துடன் இத்துறையில் நுழைய பணம் இருந்தால் போதும். அறிவோ, அனுபவமோ தேவையில்லை என்றாகவிட்டது. டாக்டராவதற்குப் படிக்க வேண்டும். வக்கீலாவதற்குப் படிக்கவேண்டும். ஆனால் இங்கே பணம் வேண்

விரும்பியோ விரும்பாமலோ தொழில் நுப்ப வளர்ச்சி அடைந்த நாடுகள் பலவற்றில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கி ரோம். இதை நாம் பயன்படுத்தத் தவறக்கூடாது.

ஓம். இருந்தால் சரி.. இந்திலையில் இலக்கியத்தரம் எப்படி ஏற்படும்.

? இன்றைய பாடல்கள் மனதில் நிற்காததன் காரணம் என்ன?

! அன்று பட்டுக்கோட்டை, வாலி, கண்ணதாசன் என்ற மேதகள் கையாண்டு துறை பின்பு... வைரமுத்து என்ற புலவரிடம் வந்தது... இளையராஜாவுக்கு தனிப்பட்ட கோபம் வைரமுத்து ஒதுக்கப்பட்டார், என்று இந்தத்துறை தனிப்பட்ட விருப்பு வெறுப்புக்களுக்கும் தனி மனித வழிபாட்டுக்கும் வழி கோலிவிட்டதோ... அங்கே இதுதன் அழிவுப் பாதையை தேடிவிடது. இவை முற்றாக நீங்கி ணால்... மனதில் பிடிக்கும் விடயங்கள் மீண்டும் உருவாகும்.... இதைச் சுலபதுறையினரும் உணரவேண்டும்.

? உங்கள் எதிர்காலம் பற்றி....

! இருக்கும் வாய்ப்பு வசதிகளைப் பயன்படுத்தி சர்வதேசரீதியில் ஓர்படம் தயாரிப்பதே என் திட்டம். அதற்காக முயன்று கொண்டும் இருக்கிறேன். இலங்கைத் தமிழ்நாலும் முடியும் என்று காட்டவேண்டுமென்பதே என் ஆசை.

இந்த அறுபது வயதிலும் முயற்சியுடனும் நம்பிக்கையுடனும் கணையில் தீராக்காதலுடனும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் திரு. ரகுநாதன் அவர்களின் முயற்சிகள் வெற்றிபெற வாழ்ந்துகிறோம்.

சந்திப்பு : அ. யோகநந்தராசா
நன்றி : இசை, ஒக்டோபர் 1993

கலை என்பது ஒரு கூட்டுமுயற்சி. இந்த முயற்சி
இன்றுவரை உணர்ப்படாமல் இருப்பது வருத்தமளிக்கிறது.
ஏ. ரகுநாதன்

கலைஞர்

ஏ. ரகுநாதன் அவர்களுடன்
ஓர் சந்திப்பு

1. கலைஞர் எனப்படுவன் யார்?

ஒன்றை உருவாக்கி, அந்த ஒன்றில் இன்னொன்றைப்புதிதாக்கி தானும் மகிழ்ந்து மற்றவரையும் மகிழ்விப்பவன்தான் கலைஞர். உலகத்தை அழகுணர்ச்சியுடன் கவாசிப்பவன்தான் கலைஞர். அவ்வப்போது வாழ்வியலில் தான் கண்டதை பதிந் துவைத் து தன் படைப்புகளில் தேவையானபோது உள்வாங்கி மெருகேந்றிருபவன் கலைஞர். நல்லதை எங்குகண்டாலும் அதை மனம்திறந்து பாராட்டுவனே உண்மைக்கலைஞர். பாராட்டுவதால் அவன் கற்றுக்கொள்கிறான். பகுத்தும் கொள்கிறான். கலை மக்களுக்காக. ஆகவே மக்களை முதன்மைப்படுத்துவதும் மக்களை மகிழ்ப்படுத்துவதுமே கலைஞர்து முதற்பணி. தன்னை ஒரிடத்தில் தரித்துக்கொள்ளாமல் தேடலை தொடருபவனே கலைஞர். காலத்துடன் கலைஞர்நும் வளரவேண்டும்.

2. ஐம் பது ஆண் கூகுஞக்கு மேலாக கலையுலகில் செயற்பட்டு வருகிறீர்கள். எப்படி இது உங்களுக்கு சாத்தியமாகின்றது? சலிப்பு என்று ஏதாவது..

கலையின் மீது முழுமையான ஈடுபாடுதான் காரணம். அது எப்படி வந்தது என்று சொல்ல நான் விரும்பவில்லை சொல்லத்தெரியவில்லை என்பதே உண்மை. நான் வலிந்து நாடகமேடைக்கு இழுக்கப்பட்டவன். அலுப்பு சலிப்பு என்பது கலைஞர்நுக்கு எப்பவுமே கிடையாது. எதிரீச்சல்போடுவன் தான் உண்மையான கலைஞராக இருக்கமுடியும். மற்றவர்களால் ஏற்படுத்தப்படும் விமர்சனம், தூந்தில்கள் போன்ற வலிகள் கலைஞர்நுக்கு கண்டிப்பாக இருக்கவேண்டும். அந்த வலிகளுடன் போராடி முன்னேறுபவனே உண்மையான கலைஞர்.

3. உங்களது வரலாற்றைப்பார்க்கும் போது சினிமாவைவிட நாடகத் துறையிலேயே உங்களுக்கு பரிச்சயம் அதிகமாக காணப்படுகிறது. அப்படி இருக்க வெளியூலகிற்கு எப்படி நீங்கள் ஒரு

திரைப்படத்துறையினராக இனங்காணப்பட்டார்கள்?

(சிரிப்பு) இங் குள் என் கஞ்சையை கலைஞர் கள் பங்கு பிரித்துவைத்திருக்கிறார்கள். எனக்கு மேடையில் உள்ள பாடசயம் நான் சேர்ந்து பணியாற்றிய மிகப்பெரிய நாடகக்கலைஞர்கள் அரங்கேற்றிய வித்தியாசமான நாடகங்கள் போன்று வேறொன்றுமே செய்திருப்பார்கள் என்று நான் நினைக்கவில்லை. இது தற்பெருமையல்ல. நான் இன்னும் முழுமையாக ஒரு சின்னத்திரைப்படத்தைத்தரவில்லை. வாளெனாலியில்கூட 1500ற்கு மேற்பட்ட நாடகங்கள் நடித் திருக் கிறேன். ஆனால் நாடகத் துறையில் கலைஞர்களுக்கிடையில் இருக்கும் தேவையற்றபோட்டி காரணமாக என்னை திரைப்படத்துறைக்குள் ஒதுக்கிவிட்டார்கள். ஆனால் நான் நாடகக்காரர்தான்.

4. நாடகம் சினிமா இரண்டிற்குமிடையிலுள்ள முக்கியவேறுபாடுகள் என்ன?

நாடகம் என்பது பெரும்பான்மையாக வசனங்களால் வெளிப்படுத்தப்படும் ஊடகம். சினிமா நிகழ்ச்சிகளாலும் முகபாவங்களாலும் சொல்லக்கூடிய ஒருவடிவம். நாடகம்தான் சீரமான கலை. ஏனெனில் நாடகத்தில் கலைஞர்களும் பார்வையாளர்களும் நேரடியாக மோதிக்கொள்கிறார்கள். திரைப்படத்தில் இயக்குனர் விரும்பியது கிடைக்கும்வரை திருத்திக்கொள்ளலாம். நாடகத்தை உயிர் என்றும் திரைப்படத்தை நிழல் என்றும் அழைக்கலாம்.

5. இலங்கையைப்பொறுத்தவரையில் நாடகம் இலக்கியம் என மற்றைய துறைகளுடன் ஒப்பிடும் போது திரைப்படத்துறை வளர்ச்சி கண்டதாயில்லை. இதற்கு அரசியலைத் தவிர வேறு ஏதாவது காரணங்கள் உண்டா?

நிச்சயமாக. சினிமா என்பது வர்த்தகம் சார்ந்தது. கலைசாரந்த ஒரு தொழில். இந்த வர்த்தகத்திற்குரிய சந்தை எங்களுக்குஇடையாது. அத்துடன் காலங்காலமாக இருந்துவரும் இந்தியசினிமாவின் ஆதிக்கமும் ஒரு காரணம். இத்துறை பொருள் சார்ந்து இருப்பதால் ஏற்கனவே வளர்ந்துவிட்ட இந்திய சினிமாக்களுடன் எங்களால் போட்டிபோட்டு வென்றுவிட முடியவில்லை. ஒன்றில் உலகச்சந்தை எமக்கும் திறந்துவிடப்படவேண்டும். அல்லது நமது சந்தையாவது நமக்காகக் கட்டப்படவேண்டும்.

6. இலங்கைத்தமிழருக்கு என்று தனித்துவங்கள் எதுவுமில்லையா?

ஏன் இல்லை. ஆனால் எங்களுடைய மக்களது பார்வையில் எங்களது தனித்துவங்களை அங்கீரிக்கின்ற மனப்பக்குவும் இன்னமும் வளரவில்லை. முற்றத்து மல்லிகையும் மணக்கும்.

7. சமூத்தமிழரது தனித்துவங்கள் என்று எதைக்குறிப்பிடுகிறீர்கள்?
வாழ்வியல், அறிவியல், சிந்தனைகள், உழைப்பு, வீரம் இவையெல்லாம் இன்று

உலகம் முழுவதும் நிருபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பக்திகளை மறந்துவிட்டு யதார்த்தங்களை நிதர்சனமாக்க என்று ஈழத்தமிழன் முனைகின்றானோ அன்று அவனது தனித்துவங்கள் மிளிரும்.

8. இலங்கையில் சிங்களச்சினிமா அல்லது சிங்களக்கலை உலகு தனக்குரிய தனித்துவத்துடன் மிளிர்கின்றதா?

நிச்சயமாக. அவர்கள் தமக்குரிய தனித்துவத்தை வளர்த்திருக்கிறார்கள். என்னுடைய கருத்தை சிலர் ஜீரணிக்கமுடியாமல் இருக்கலாம். ஆனால் உண்மை. பலகோடி செலவில் தயாரிக்கப்படும் உயிரற்ற இந்திய சினிமாக்கலைவிட சிங்களச் சினிமா உலகம் எவ்வளவோ உயர்ந்தது. உலக அரங்கில் அது நிகழ்த்தியுள்ள சாதனைகள் இதற்குச்சாட்சி.

குறிப்பாகச் சொல்வதானால் சிங்களகலையுலகின் பிதாமகன் சேர். பெலஸ்ரா ஜேம்ஸ் பீரிஸிற்கு இணையாக எவருமில்லை என்று துணிந்து சொல்வேன். அதேபோல் காமினி பொன்சேகா, ஜோ அபேவிக்கிரம போன்ற இன்னும்பல அந்புதக்கலைஞர்களையும் சிங்களகலையுலகே உலகிற்கு வழங்கியிருப்பதை நாம் மறைக்கமுடியாது.

9. விமர்சனங்களை நீங்கள் எப்படி எதிர்கொள்கிறீர்கள்?

நூற்றுத்தீவும் விமர்சனங்களை வரவேற்றபவன் நான். விமர்சனம் இல்லாமல் எந்தக்கலையும் வளரமுடியாது. எங்களுக்கு சுயவிமர்சனம் என்ற அடிநாதத்தை ஆரம்பத்திலேயே கற்றுத்தந்தவர் எங்கள் குரு கலையரசு சொர்ணவிங்கம்ஜூயா அவர்கள். விமர்சனங்கள் விமர்சகருடைய ஒரு தனிப்பட்ட பார்வை. அது வேதமல்ல. ஆனால் விமர்சனத்தை முற்றாக உள்வாங்கி அதில் திருத்தப்படவேண்டியவை நிச்சயம் திருத்தப்படவேண்டும். 1970களில் கலாநிதி. கைலாசபதி அவர்கள் என்னுடைய தேரோட்டி மகன் நாடகத்திற்கு விமர்சனம் ஒன்று தினகரன் பத்திரிகையில் எழுதியிருந்தார். அனுபவமுள்ள நடிகள் என்பது ரகுநாதனின் நடிப்பில் தெரிகிறது. ஆனால் ஒவ்வொரு வசனத்திற்குமிடையில் சிறு இடைவெளிவிடுகிறார். அது ஏன் என்று புரியவில்லை. அது காட்சிகளின் உணர்வுகளை இடைநிறுத்தம் செய்துவிடுகிறது. என்று. அந்த உண்மையை நான் ஏற்றுக்கொண்டேன். அவரிடம் நான் எனது தவறை ஒப்புக்கொண்டு தவறிற்கான காரணத்தையும் விளக்கினேன்.

அவர் என் கைகளைப்பற்றிக்கொண்டே விமர்சனங்களை ஏற்றுக்கொள்ளும் பக்குவும் கொண்ட கலைஞர் நீ வாழ்நாள்பூரா கலைஞராகவே இருப்பாய் என்று வாழ்த்தினார். அவரது அன்றைய வாழ்த்தும் இறுக்கமான கைப்பிடிப்பும் இன்றுவரை என்னை இயங்கவைக்கிறது.

10. புலம்பெயர்ந்த சூழலில் கலைத்துறை எப்படி இருக்கிறது?

ஒரு சிலரைத்தவிர, ஏனையோர் கலையைப்புரியாமல் அல்லது புரிந்துகொள்ள

முயற்சிக்காமல் அரைகுறையாக கலைவடிவங்களை உருவாக்கி ஒப்பேற்றும் போக்கையே இங்கு காணமுடிகிறது. கலையை புரிந்து கொள்ள முயற்சிப்பதை விட புகழ்தேட முயற்சிப்பதே இங்கு முக்கியத்துவப்படுத்தப்படுகிறது. ஆனால், எங்களது கலையும், கலாச்சாரமும் இங்கு வளரும் அடுத்ததலைமுறையினருக்கு தெரியாமலே போய்விடும் என்ற காரணத்திற்காக இவற்றையும் விமர்சனங்களோடு நாம் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டிய அவசியத்தில் இருக்கிறோம்.

11. பாரிசில் நீங்களும் சில குறும்படங்கள் தயாரித்திருக்கிறீர்கள். பாரிசில் தயாரிக்கப்பட்ட ஒருசில படங்களைத்தவிர மற்றயைவை பாரதுராமான விமர்சனங்களுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டதற்கு என்ன காரணம்?

என்னுடையவை உட்பட என்னைப்போல் கலையார்வம் உள்ள ஒருசிலர் தங்கள் தாகங்களை தீர்ப்பதற்காக வேண்டிய பொருளாதார வசதிகள் கிடைக்காததால் விடியே நாடகங்களைத்தான் தயாரித்திருக்கிறோம்.

12. பாரிசில் தயாரிக்கப்பட்ட படங்களில் முகம் குறிப்பிட்ட அளவில் கவனத்திற்குள்ளாகித்தான் உள்ளது. இது எப்படி சாத்தியமாயிற்று. முதல் காரணம் நல்லதயாரிப்பாளர் படத்திற்கு கிடைத்தது. இயக்குனர் தனக்கு திருப்திதரும்வரை இயக்கமுடிந்தது. மற்றது கதை. எங்களது வாழ்வியலை யதார்த்தப்படுத்தி திரைக்கதை அமைத்தது.

13. நல்லசினிமா அல்லது நல்ல நாடகம் என்று எதைச்சொல்லுவீர்கள்? எங்களது வாழ்வியலை முதன்மைப்படுத்தி, ஏதாவது ஒரு செய்தியை உள்ளடக்கி தொழில் நுட்பத்திற்மையுடன் தனித்துவம் வாய்ந்ததாக அமைந்திருப்பின் அதை நல்ல திரைப்படம் என்பேன்.

சரியான மேடைப்பயிற்சியுடன், மேடை ஒளி, ஒளி நேரத்தியுடன், பாத்திரப்பொருத்தமான கலைஞர்களுடன் உருவாகும் நாடகம் நல்லநாடகமாக என்னால் கொள்ளமுடியும்.

14. ரசிகர்களைப்பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

இன்றைய நிலையில் ரசிகர்களை வெறும் பக்தர்களாகவே என்னால் காணமுடிகிறது. ரசனை வேறு பக்தி வேறு. நல்லதை எங்கு கண்டாலும் ரசிக்கவும், பாராட்டவும், ஊக்குவிக்கவும் முன்வந்தால் ரசனை வளர்ந்து விடும். நல்ல கலைகளும் உருவாகவிடும்.

15. உங்களுடைய அனுபவங்கள் பிறப்பைப்புக்கள் மீதான அபிப்பிராயங்கள் விமர்சனங்களைப் பார்க்கும்போது மகிழ்ச்சியாக உள்ளது. ஆனால் உங்கள் பைடப்புகளில் இதற்குரிய பதிலைக்காணமுடியவில்லையே!

60களில் நம்பிக்கைக்குரிய படமாக நிர்மலாவைத்த தயாரித்த உங்களால் இன்றைவரை அந்த நம்பிக்கையினை உறுதிப்படுத்த முடியாமல் போனதேன்?

அறுபதில் எனது சொந்தப்பணத்தை இன்னும் திரு. வெய்டன் ஜோசேப் அவர்களுடன் இணைந்து முதலீடு செய்து அன்று ஈழத்தில் வாழ்ந்த நாறு சதவீத விமர்சகர்களால் நம்பிக்கை ஊட்டும் படம் என்று பாராட்டப்பட்ட நிர்மலா படத்தால் என்னுடைய மூலதனத்தை இழந்து வியாபாரச் சந்தையில் நிர்க்கத்தியானேன். எனது அனுபவத்தையும் உழைப்பையும் சிறப்பாக பயன்படுத்தக்கூடிய தயாரிப்பாளர் இன்றுவரை எனக்குக் கிடைக்கவில்லை. சும்மா இருக்கமுடியாத எனது சுபாவத்தால் தொடர்ந்து ஏதாவது செய்து உழன்று கொண்டிருக்கிறேன்.

16. தயாரிப்பு நடிப்பு இயக்கம் மூன்று தளங்களில் பணியாற்றிவருகிறீர்கள்? இதில் எந்தத்துறை உங்களிற்கு ஈர்ப்பானது? சந்தேகமேயில்லை. நடிப்புத்தான். இயக்கம் பொறுப்புக்கூடியது. கடினமானது. தயாரிப்பு சொல்லத்தேவையில்லை.

நடிப்பை பலரும் பொதுவாகவே விரும்புவர். காரணம். உழைப்பிற்குக்கூடிய புகழ் அதில் சுலபமாகக் கிட்டிவிடும்.

சிறுவயதில் பக்கவாத்தியம் பழக எனக்கு ஒரு உந்துதல் இருந்தது. இருந்தபோதும் திரைக்குப்பின்னால் என்னை உட்கார வைத்து விடுவார்களே என்ற பயத்தில் பின்வாங்கிவிட்டேன். இப்போது நினைக்கும்போது பின்னணிக்கலைஞர்கள்மேல் உயர்ந்தமரியாதை எழுகிறது. யார் யரோ ஓளிவட்டத்துள் பிரகாசிப்பதற்கு இந்தப்பின்னணிக்கலைஞர்கள்தான் காரணம்.

17. கலைஞர்கள் தங்களுக்குள் பட்டங்கள் கொடுப்பது வாங்குவது பற்றி சிலகாலத்திற்கு முன்னால் பாரிசில் ஒரு சர்ச்சை கிளம்பியது. இதற்குள் நீங்கள் அகப்பட்டுக்கொள்ளவில்லையா?

என்னை பலரும் கேட்டார்கள். பலரும் எனக்கு பாராட்டுவிழா செய்ய முன்வந்தார்கள். என்னைப்பொறுத்தால்லில் ஒரு சாதனையானானுக்கு மட்டுமே பட்டம் வழங்கப்படலாம் என கருதுவன் நான். ஒரு நீண்ட கால கலைத்துறை அனுபவம்கொண்ட ஒருவருக்குத்தான் பொன்னாடை போர்த்தலாம் என்று நம்புவன் நான். அதனால் நான் 1963ல் யாழ்ப்பாணத்தில் ஓரியன்ஸ் நுண்கலை விளையாட்டுக்கழகம் எனக்கு பராட்டுவிழா எடுத்தபோது எனக்கு பொன்னாடை போர்த்துவதை நான் அனுமதிக்கவில்லை. 1972ல் கொழும்பில் கமலாலயம் கலைக்கழகம் எனக்கு பட்டம் அளிக்கமுன்வந்தபோது அதை ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்துவிட்டேன். 1995ல் பாரிசில் ஈழநாடு அன்பர்கள் எனக்கு பட்டமளித்தபோதும் அதை ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்துவிட்டேன்.

18. உங்களது அனுபவங்கள் வீணானது பற்றிய கவலை ஆடுதங்கம்? நிச்சயமாக. திரைப்படத்தயாரிப்பில் இலங்கையில் பிதாமகன் என்று கூறக்கூடிய டொக்ரா லெஸ்ரா ஜேஸ்ஸ் பீரிஸ் அவர்களுடைய திரைப்படத்திட்டமிடுதல் பற்றிய பாணியைப்பின்பற்றி நான் இங்கு பலரிடம் காட்டியுள்ளேன். பேரும்பாலோனோர் அவற்றைப்பார்க்கக்கூட விரும்பவில்லை.

நாடகத்தில், மேடை ஒழுங்கு பாத்திர நடமாட்டம், ஒளி அமைப்பு இசை இவற்றை பற்றிப்பேசினால் ஏற்றுக்கொள்வதற்கு பெரும்பாலானவர்கள் தயாராக இல்லை. ஒரு கலைஞரை ஆற்றலைப்பார்த்து இவருடைய பணி மிகச்சிறப்பாக இருந்தது என்று மேடையேறியும் பத்திரிகைகளில் எழுதியும் பாராட்டும்போது ரகுநாதன் அன்னை பெரிய கலைஞர் தான் என்று முகம்மலர் சந்தோசப்படும் அதே கலைஞர் ஏதாவது ஒரு படைப்பில் சரியாகச் செய்யவில்லை என்று என்னால் விமர்சிக்கப்பட்டால் கலையைப்பற்றி இவருக்கு என்ன தெரியும் என்று சொல்லுவதைக்கேட்க வருத்தமாக உள்ளது.

இன்னொன்று கலை என்பது ஒரு கூட்டுமுயற்சி என்பதை எவ்வளவு பக்குவமாக விளங்கப்படுத்தினாலும் தான் என்ற அகங்காரத்தால் அந்த உண்மை உணர்ப்படுவதில்லை.

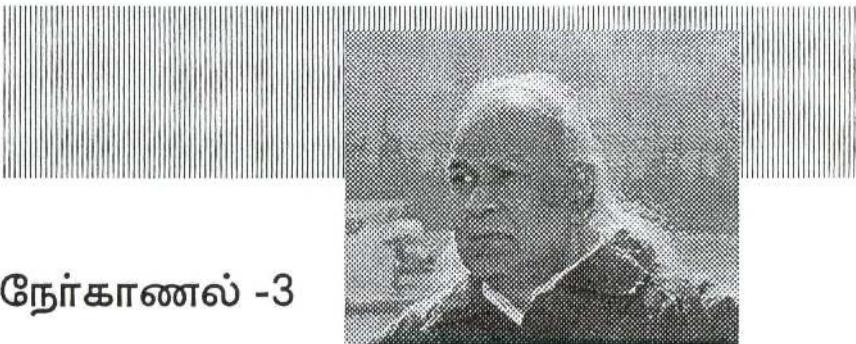
19. உங்கள் அனுபவத்தில் தமிழ்க்கலையுலகு குறிப்பாக புலம்பெயர் கலைஉலகுபற்றிய நம்பிக்கை இருக்கிறதா?

நிச்சயமாக. ஏனெனில் எங்களுக்கு ஊடகங்கள் கிடைத்திருக்கிறது. இந்த ஊடகங்கள் எங்கள் கலைஞர்களை தேடவேண்டிய காலகட்டம். இது இன்று கட்டாயப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களும் மனசு வைத்து எங்களுடைய கலைஞர் களது முகங் கள் தொடர் ந் து ர சிகர் கஞக் கு நினைவுட்டப்பட்டுகொண்டுவந்தால் எங்களது ஈழக்கலைகள் நிச்சயம் வளரும். இதற்கு முன்னொடியாக ஸண்டினில் பாரிஸ்டர் எஸ்.ஜே. ஜோசேப் தலைமையில் இயங்கும் ஈழவர் திரைக்கலை மன்றம் பல நல்ல புதிய படைப்புகளையும், படைப்பாளிகளையும் இனங்காட்டத்தயாராகிவிட்டதும் ஒரு கவனத்திற்குரியது. நம்பிக்கைக்குரியது.

சந்திப்பு : மனோ

26. 09. 2003

கலைஞர் என்பவன் ஒரு விஷேஷமான மனிதனால்ல. ஆனால், ஒவ்வொருமணிதனும் விஷேஷமான கலைஞரேன்.
- எரிக் ஜீஸ்

நேர்காணல் -3

? உங்களுடைய இளமைத்தோற்றும் மிடுக்கான நடை, கனிவான பேச்சு, குழந்தை உள்ளம், மகிழ்ச்சியான வாழ்வு என்பவற்றுக்கான அடிப்படைக் காரணங்கள் என்ன?

பதில்: நான் ஓர் கலைஞன் என்பதைவிட விளையாட்டு வீரன் என்று சொல்லதில் பெருமைப்படுகின்றேன். கலைத்துறை வாழ்வில் சுமார் ஐம்பது ஆண்டுகள் கடந்தாலும் கூட, விளையாட்டைப் பார்ப்பதிலும் ரசிப்பதிலும் எனக்கு நிகர் நானே. இதனால் நான் எனது மனதை புதுப்பித்துக்கொள்கிறேன். எல்லாத்தரமான மனிதர்களோடும் எந்தவித ஏற்றத் தாழ்வுமின்றிப் பழகுகிறேன். குறிப்பாக மற்றவர்களைப் புரிந்துகொண்டு அவர்களை ஏற்றுக்கொள்ளும் மனப் பக்குவம் எனக்கு உண்டு. சிறுவயதில் இருந்தே எனது உடலையும், உள்ளத்தையும் கெடுத்துக்கொள்ளக் கூடிய தீய பழக்கங்களை தவிர்த்துக்கொண்டு வருகிறேன். அதனால் மகிழ்ச்சியாக எப்போதும் இருக்கிறேன்.

? சாதாரண மனிதரைவிட ஓர் கலைஞனால் எப்படி சந்தோசமாக வாழ முடிகின்றது.

பதில்: கலைஞன் என்பவன் உணர்வுகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கின்றான். அதாவது, பலவகையான உணர்வுகளை தன்னில் ஏற்படுத்திக்கொள்வதின் மூலம் வாழ்க்கையிலும் அதை பிரதிப்படுத்துகிறான். குறிப்பாக நாடகக்கலையில் ஓர் கலைஞன் தான் ஏற்கும் பாத்திரத்தை உள்வாங்கி உணர்வோடு ஒன்றித்து விடுவதால் அதை தனது யதார்த்த வாழ்விலும் அதையே பிரதிபலிக்கின்றான். கலையரசு சொர்ணவிளங்கம் ஜயா அவர்கள் நாடகங்களை நாங்கள் அடிக்கடி பார்ப்பதன் மூலம் புதிய உத்திகளையும், புதிய நெறியாள்கையையும், புதிய புதிய பரிமாணங்களையும் பெற்றுக்கொள்ள முடியும் என்கிறார்.

? நீங்கள் கலைத்துறைக்கு (நாடகம்) வருவதற்கு காரணமாக

இருந்தவர்கள் யார்? அல்லது உங்கள் குடும்பத்தினர் யாராவது உங்களை இத்துறைக்கு ஊக்குவித்தார்களா?

பதில் : எனது தாயார் மிகவும் திறமையாக வயலின் வாசிக்கக் கூடியவர். எனது அக்கா ஓர் ஆசிரியை. நடனம் கற்றவர். நடிகை. இதனால் நான் இயல்பாக கலைத்துறைக்குள் ஸர்க்கப் பட்டுக்கொண்டிருந்தேன். மாணவனாய் இருந்தபோது தூக்குமேடை என்னும் நாடகத்துக்காக என்னுடன் படித்த என்றும் மறக்கமுடியாத நண்பனான் கனகரட்டணம் என்ற நண்பன்தான் அந்த நாடகத்தில் நடிப்பதற்கு கட்டாயப்படுத்தி நடிக்கவும் வைத்தார். ஏற்படுத்தித் தந்தார். அதில் இருந்து எனது ஆர்வம் மிகவும் அதிகரிக்கத்தொடங்கியது. நான் திருமணமான பின்னரும் எனது மனைவி நான் நாடகத்துறையில் ஈடுபாட்டோடு விளங்குவதற்கு மிகவும் உற்சாகம் தந்ததோடு மட்டுமல்லாமல் விமர்சனங்களை செய்து .என்னை ஊக்கப்படுத்தி உறுதுணையாக இருந்து வருகின்றார்.

? ஈழத்தில் நாடகக்கலைக்கு தந்தையாக விளங்கிய கலையரசு சொர்ணவிங்கம் ஜயா அவர்களுடன் உங்களுக்கு ஏற்பட்ட தொடர்புகள் என்ன? அவர் நாடகத்துறைக்கு ஆற்றிய பணிகள், அவரிடம் உங்களுக்கு பிடித்த அரிய பண்புகள் என்ன என்பதை கூறுவீர்களா?

பதில்: கலையரசு சொர்ணவிங்கம் ஜயா அவர்களுடன் 1952ம் ஆண்டில் இருந்து எனக்கு தொடர்பு ஏற்பட்டது. 1955ம் ஆண்டிலிருந்து 1963ம் ஆண்டு வரையுள்ள 8 ஆண்டுகள் மிகமிக நெருக்கமான தொடர்புடன் அல்ல உறவுடன் இருந்தேன். வருடத்தில் சுமார் 360 நாட்களுக்கு மேல் அவருடன் இருந்து அவருடன் வாழ்ந்து அவர் அனுபவத்தை உள்வாங்கியவன். அதனால் அவரது நேர்மை தவறாமை, ஒழுங்கு, நேரம் தவறாமை, கலைச்சுபாடு என்பன எனக்கு பிடித்தமிக அரிய பண்புகளாகும். இத்தோடு நேரம் தவறாமை திரு.ஜே.பி. நாகவிங்கம் மாஸ்டர், நிர்வாக திறமைக்கு பொ.செலவர்டனாம் என்பவர்களும் எனக்கு வழிகாட்டிகளாய் இருந்திருக்கிறார்கள். கலையரசு சொர்ணவிங்கம் ஜயா தான் ஈழத்து நாடகத் துறையில் முதன் முதல் வசன நாடகமுறைக்கு வித்திட்டவர். அதுவரை கூத்து நாடகங்களாக ஆடல் பாடலாக இருந்த நாடத்துறை வசனஅமைப்பு நாடகத்துறைக்கு காலடி வைப்பதற்கு காலாய் இருந்தவர் ஜயா அவர்கள்.

? கடந்த 50 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக நீங்கள் நாடகத்துறைக்கு தாய்நாட்டிலும் புலம்பெயர் நாடுகளிலும் ஆற்றிவரும் சேவைகள் ஏராளம். குறிப்பாக திரைப்படம், குறுந்திரைப்படம், மேடைநாடகங்கள் என்பவற்றில் உங்களுக்கு ஏற்பட்ட அனுபவங்களை பகிர்ந்து கொள்வீர்களா?

பதில்: திரைப்பட கலைஞர் என்றுசொல்வதைவிட நான் ஓர் நாடகக்

கலைஞர் என்றுதான் சொல்வேன். நாடகம் வேறு திரைப்படம் வேறு. நாடகம் மக்கள் முன்தோன்றி எமது முகபாவங்களை சரியாக வெளிப்படுத்துவதன்மூலம் தான் வெற்றிபெற்றுமிடியும். இதில் நான் இன்னும் பூரண வெற்றிபெறவில்லை என்றுதான் கூறுவேன். தேரோட்டி மகன் என்னும் நாடகம் தான் என்னை வெளியிலக்கிற்கு பிரபலயப் படுத்திய நாடகம் என்று நான் சொல்வதில் பெருமைப்பட முடியும்.அத்தோடு பலவகையான நாடகங்களை எழுதி தயாரித்து இயக்கி நடித்தேன்.வசனநாடகம், சமூகநாடகம், புராணநாடகம், சரித்திர நாடகம், இசைநாடகம், என்னபலவகை. இவை எல்லாவற்றையும் பரீட்சித்து பார்த்துள்ளேன்.

திரைப்படம் என்று சொல்லும்போது முதன் முதலாக கடமையின் எல்லை என்ற திரைப்படத்தில் நடித்தேன். அந்த அனுபவம் காரணமாக தமிழ் கலைஞர்களுக்கு ஒர் வாழ்வை ஏற்படுத்திக்கொடுக்கவேண்டும் என்ற அபாவினால் தான் நிர்மலா என்ற படத்தை தயாரித்தேன். இதில் நானும் எனது குடும்பத்தினரும் சேமித்த சேமிப்புகளையெல்லாம் செலவுசெய்தோம். வரவு போதியதாக இல்லை. அதனால் தொடர்ந்து பெரிய திரைப்படம் எடுக்கமுடியவில்லை. இருப்பினும் ஜந்து தலைமுறைக்கலைஞர்களுடன் நடிக்கின்ற, வேலைசெய்கின்ற, வாய்ப்பு எனக்கு கிடைத்தது . அதே எனக்கு பெருமிதம் தான். இலங்கையின் எல்லாப் பாகங்களிலுமிருள்ள தமிழ், சிங்கள கலைஞர்களுடன் பழகவும், வேலைசெய்யவும், நடிக்கவும் வாய்ப்பு கிடைத்தமை யாருக்கும் கிடைக்காத பேற்றப்படும்.

என்னை மிகவும் கவர்ந்த நடிகர்கள்.

பிரான்சீஸ் ஜெனம்- யாழ்ப்பானம்

லைஸ் வீரமணி- கொழும்பு

விஸ்வநாத ராசா- கண்டி

கே.எஸ்.பாலச்சந்திரன்- கண்டா

அன்றன் பீவிகஸ்- ஜேர்மனி

இவர்கள் எல்லாம் சிறந்த நடிப்பை வெளிப்படுத்திய குணசித்திர நடிகர்கள். இலங்கையில் புதியகாற்று, தெய்வம் தந்த வீடு, நெஞ்சுக்கு நீதி போன்ற படங்களிலும் நான் நடித்துள்ளேன்.

? ஒர் கலைஞர் தான் வாழும் சமூகத்தில், தனிப்பட்ட மனித வாழ்வில், நல்ல மாற்றத்தை நல்ல மதிப்பீடுகளை ஏற்படுத்துகின்றான்.இதில் உங்களின் பங்களிப்பு என்ன? நன்பர்களின் பங்களிப்பு என்ன?

பதில்: நான் இளமையில் மாக்சிச தத்துவங்களால் கவரப்பட்டேன். எல்லோருக்கும் எல்லாம் வேண்டும் அப்போது தான் சமத்துவமாக வாழ்முடியும் என்ற கொள்கையுடன் வாழ்ந்தேன். என்னிடத்தில்

மனிதனையம் ஏற்பட அது துணைநின்றது. அதன்படி என்வாழ்க்கையை அமைத்துக்கொண்டேன். மானிட சமுதாயத்துக்கு உயிர்ப்புள்ள விடுதலை வேண்டும். அந்த விடுதலையைப் பெற நல்லதையே நினைத்து நல்லதையே செய்தேன். இவற்றுக்கு நான் நடித்த மேடையேற்றிய நாடகங்கள் மிகவும் உறுதுணையாக இருந்தன். மக்களின் வாழ்வை, பிரச்சினைகளை, தீவுகளை இலகுவாக சொல்லவும் அவற்றில் இருந்து விடுவிக்கவும் இந்த நாடகக்கலை பெரிதும் உதவுகின்றது. பல சமுதாய மாற்றங்களை, முன்னேற்றங்களை விடுதலையைக்கூட பெற நாடகக்கலை வரலாற்று காலந்தோட்டு பல இனங்களில் சமூகங்களில் முக்கிய பங்கு வகித்திருக்கின்றது. 1963ம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்திலும் 1970ம் ஆண்டு கொழும்பிலும் எனக்கு பாராட்டு விழா வைத்ததின்மூலம் நான் நாடகத்துறைக்கு வகித்த பங்குபற்றி தெரியவந்தது. .

? இலங்கைத் திரைப்படத்துறையில் நீங்கள் தமிழ்த்துறையில் மட்டுமல்ல சிங்களத்துறையிலும் அதிக ஈடுபாடு காட்டியிருப்பதை அறிகின்றோம். இதைப்பற்றி தெளிவாகக் கூறுவீர்களா?

பதில்: சிங்கள மொழித் திரைப்படத்துறையைப் பொறுத்தவரை நான் அவர்களுடன் பலவருடங்களாகவே வேலைசெய்தேன். தயாரிப்பு நிர்வாகியாகவும், இன்னும் பல துறைகளிலும் நான் வேலைசெய்தமையால் பலருடன் நெருங்கிப்பழகும் வாய்ப்பு எனக்கு கிடைத்தது. பொதுவாக ஒவ்வொருவருடைய குண்டியல்புகளையும், நடிப்பாற்றலையும், மனிதாபிமான கருத்துக்களையும் அறிந்துகொண்டேன். குறிப்பாக காமினி பொன்சேகா, சிங்கள திரைப்படத்துறையில் மிகவும் அற்பதமான இயல்பான நடிகர். இன்னும் ஜோ அபயவிக்கிரம, சனத் குணத்திலக்க, சேர் ஜேமஸ் பீரிஸ், ரோய் டி சில்வா, அசோகா பொன்னம்பெருமா, சுமணா அலெக்சாண்டர் போன்றவர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். இவர்களுடன் வேலைசெய்த காலங்கள் என்வாழ்க்கையின் பொற் காலங்கள். இவர்கள் சிங்களத் திரைப்படத்துறைக்கு அளப்பாய் சேவையாற்றியவர்கள். இவர்களை என்னால் மறக்க முடியாது.

? வாழும்போது ஒரு கலைஞரை வாழ்த்துவது தவறல்ல ஆனால் யார் யாரை வாழ்த்துவது எப்போது எங்கே வாழ்த்துவது என்பதில் தான் தவறுகள் இருக்கின்றன. இதைப்பற்றி விளக்கம் கூறுவீர்களா?

பதில்: கலைஞர் என்பவன் மக்கள் பிரதிநிதி. அவன் சமூகத்தில் நல்ல மாற்றங்களை மதிப்பீடுகளை ஏற்படுத்துகின்றான் என்றால் அவனை வாழ்த்துவது தவறல்ல. ஒரு கலைஞர் எப்போது திருப்பதிப்படுவான் என்று யாராலும் கூறமுடியாது. அவன் சாதனைக்கு மேல் சாதனை செய்யத்தான் முயன்றுகொண்டு இருப்பான். அதனால் அவனைப் பாராட்டும்போது அது

அவனது கடைசிச் சாதனையாகிவிடுமல்லவா? ஆகவே அவனை சாதிக்க விடுவதுதான் நல்லது.

நடைமுறை வாழ்க்கையில் பலர் தங்களுக்கென சில ஸ்தாபனங்களை அமைத்துக்கொண்டு தாங்களே தங்களுக்கு பட்டங்களை வைப்பதில் எந்த அர்த்தமும் இல்லை. இதை நான் வன்மையாக மறுக்கிறேன். சாதிக்கின்றவனை நல்லாய் செய்கின்றாய் என்றாலே அது பாராட்டுத்தான். அதற்காக விழா எடுத்து பட்டம் கொடுப்பதல்ல பாராட்டு என்று நினைப்பவன் நான். இப்போதெல்லாம் பொன்னாடை பேர்த்தி பொற்கிளி வழங்கி பட்டங்கள் கொடுப்பது ஓர் நாகரீகமான நிகழ்வாகிவிட்டது. ஒரு சாதனையாளனான அனுபவஸ்தனுக்கு பரிசோ பட்டமோ கொடுப்பதுதான் அப்பட்டத்திற்கும் அவனுக்கும் பெருமையாகவும் மதிப்பாகவும் இருக்கும். இல்லையேல் அது வெறும் போலியாகவே இருக்கும் என நான் நினைக்கின்றேன்.

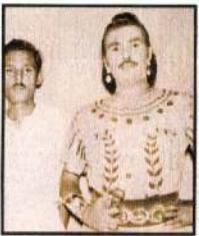
சந்திப்பு :

இசிதோர் பெர்னாண்டோ

28. 09. 2003

தேரோட்டி மகன் நாடகத்தில் ஏ. ரகுநாதன் அவர்கள் கலையரசு சொர்ணலிங்கம் மற்றும் சக கலைஞர்கள் சிலருடன்

திருமறைக்கலாமன்றத்தின்

முற்றம்

சிறப்பு வெளியீடு

05. 10. 2003